

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 26.10.2004
COM(2004) 719 końcowy

—

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

**Raport w sprawie wykorzystywania zasobów finansowych przeznaczonych na likwidację
elektrowni jądrowych**

1. KONTEKST

W ramach dyskusji nad dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/54/WE¹, przyjętą dnia 26 czerwca 2003 r., dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, Parlament rozważał kwestię ewentualnego zakłócenia konkurencji, które mogłoby wywołać niewłaściwe zarządzanie zasobami finansowymi przeznaczonymi na likwidację i zarządzanie odpadami pochodzącymi z elektrowni jądrowych.

Przy tej okazji Komisja zwróciła uwagę na duże znaczenie likwidacji z punktu widzenia rynku wewnętrznego energii elektrycznej. Komisja zaznaczyła jednak, że kwestia ta powinna zostać rozstrzygnięta przy użyciu odpowiednich instrumentów wspólnotowych, a nie za pomocą dyrektywy dotyczącej wspólnych przepisów dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej. W opinii Komisji właściwe ramy w tym względzie stanowi Traktat Euratom. Przyjęcie dyrektywy dotyczącej wspólnych przepisów dla wewnętrznego rynku energii elektrycznej było więc możliwe dzięki dwóm deklaracjom wyrażającym polityczne zobowiązania instytucji wspólnotowych w zakresie przestrzegania zasad zdrowej konkurencji na wewnętrznym rynku energii elektrycznej.

Deklaracja międzyinstytucjonalna

„Parlament Europejski, Rada i Komisja podkreślają konieczność zagwarantowania przez Państwa Członkowskie, że zasoby finansowe wystarczające na działania związane z likwidacją i zarządzaniem odpadami, kontrolowane przez Państwa Członkowskie, są rzeczywiście wykorzystywane na cele, do jakich zostały utworzone oraz że są zarządzane w sposób przejrzysty, tak aby uniknąć tworzenia barier dla uczciwej konkurencji na rynku energii.”

Deklaracja Komisji

„Komisja zwraca uwagę, że ważne jest, aby zagwarantować, że fundusze utworzone na działania związane z likwidacją i zarządzaniem odpadami, zgodne z celami Traktatu Euratom, zarządzane były w sposób przejrzysty i wykorzystywane były wyłącznie do celów do jakich zostały utworzone.

Z tego względu, Komisja zamierza publikować, zgodnie z kompetencjami powierzonymi jej w Traktacie Euratom, roczny raport na temat wykorzystywania funduszy przeznaczonych na likwidację i zarządzanie odpadami. W szczególności będzie ona dokładać starań, aby dyspozycje dotyczące prawa wspólnotowego były w pełni przestrzegane.”

Likwidacja jest procesem złożonym pod względem technicznym i wymaga znacznych nakładów finansowych. Kwoty umożliwiające rewitalizację obszarów, na których znajdują się elektrownie jądrowe szacowane są obecnie na 10 do 15% kosztu wyjściowego inwestycji na każdy reaktor przeznaczony do likwidacji. Biorąc pod uwagę kwoty przewidziane na likwidację i mimo, że ich wydatkowanie będzie rozłożone w czasie, eksploatujący musi uwzględnić od początku procesu produkcji obiektu jądrowego, nie tylko aspekty technologiczne, społeczne i ekonomiczne związane z kosztem produkcji, ale również

¹ Dz.U L 16 z 23.1.2004, str. 74

efektywność gospodarczą projektu jako całości, obejmującą również likwidację obiektów. Wielkość inwestycji uzależniona będzie od wybranej strategii zarządzania.

Niezależnie od sposobu tworzenia zasobów wybranego przez eksploatującego obiekt jądrowy, to, że zarządzanie tymi kwotami powinno mieć wymiar komercyjny, nie jest samo w sobie poddawane krytyce. Nie jest jednak łatwo wyznaczyć granicę między procesami wynikającymi z „normalnego” zarządzania zasobami a praktykami mogącymi pociągnąć za sobą zakłócenia konkurencji na wewnętrznym rynku energii elektrycznej. W tym względzie uzasadnione jest rozważenie możliwych rodzajów inwestycji. Niewłaściwe byłoby, na przykład, gdyby zasoby te mogły zostać użyte w celu przejmowania udziałów między konkurencyjnymi przedsiębiorstwami.

Komisja, świadoma możliwych zniekształceń konkurencji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej, podkreśliła już w 2002 r., w swoim komunikacie zatytułowanym „Bezpieczeństwo jądrowe w Unii Europejskiej”, że zasoby finansowe przeznaczone na likwidację powinny odpowiadać szczególnym przepisom, zarówno jeśli chodzi o ich tworzenie i sposób obliczania, jak i zarządzanie, aby zagwarantować, że zasoby te nie zostaną wykorzystane na inne cele. Wniosek dotyczący dyrektywy określającej podstawowe obowiązki oraz ogólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa obiektów jądrowych, przyjęty przez Komisję dnia 30 stycznia 2003 r., przekłada ten mechanizm na środki wiążące prawnie.

Niniejszy raport jest wyrazem zobowiązania Komisji, podjętego podczas uchwalania dyrektywy dotyczącej wewnętrznego rynku energii elektrycznej, do opublikowania raportu na temat wykorzystywania zasobów przeznaczonych na likwidację elektrowni jądrowych.

2. METODOLOGIA

W celu przygotowania pierwszego wspomnianego raportu, dnia 28 kwietnia 2004 r., Komisja wystosowała do 14 spośród Państw Członkowskich i krajów przystępujących do UE, posiadających elektrownie jądrowe, pismo, w którym zwracano się o przekazanie dokładnych informacji dotyczących wykorzystywania zasobów finansowych przeznaczonych na likwidację. Skontaktowano się w ten sposób z Niemcami, Belgią, Hiszpanią, Finlandią, Francją, Węgrami, Włochami, Litwą, Niderlandami, Republiką Czeską, Zjednoczonym Królestwem, Słowacją, Słowenią i Szwecją.

Komisja przekazała tym państwom będące w jej posiadaniu informacje, dotyczące wykorzystywania zasobów finansowych, prosząc o potwierdzenie ich zgodności z prawdą. Wezwała również wymienione państwa do podzielenia się z nią wszelkimi dodatkowymi stosownymi informacjami. Państwa, z którymi się skontaktowano zostały wezwane do dostarczenia informacji na temat wybranego systemu zarządzania, sposobu w jaki rząd gwarantuje, że zasoby są adekwatne do potrzeb i oszacowania kosztów likwidacji.

Z jednym tylko wyjątkiem (Włochy), Państwa Członkowskie, do których wystosowano wspomniane zapytanie, odpowiedziały na wezwanie Komisji. Należy podkreślić, że nawet jeśli Państwa Członkowskie lojalnie współpracowały z Komisją, w większości ograniczyły się do potwierdzenia lub nieznacznego skorygowania przekazanych przez nią informacji. Komisja nie zebrała, w ramach tego działania, dodatkowych informacji, które umożliwiłyby jej uzyskanie bardziej szczegółowego obrazu sposobu wykorzystywania zasobów finansowych przeznaczonych na likwidację.

3. WYNIKI

Informacje przekazane przez Państwa Członkowskie pozwalają stwierdzić, że w poszczególnych krajach istnieją znaczne różnice, zarówno jeśli chodzi o strategię likwidacji, jak i o wybrane sposoby zarządzania zasobami finansowymi. Tabela w załączniku prezentuje w sposób syntetyczny informacje przekazane przez państwa, do których skierowano zapytanie.

3.1 Strategie likwidacji

a) Likwidacja natychmiastowa

Sześć Państw Członkowskich wybrało strategię likwidacji natychmiast po zatrzymaniu elektrowni jądrowej. Chodzi o Niemcy, Hiszpanię, Finlandię, Włochy, Litwę i Słowenię. Wybór ten powoduje, że dostarczone zasoby finansowe będą musiały być bardzo wysokie, zaraz od chwili rozpoczęcia działań likwidacyjnych.

Należy podkreślić, że przypadek Litwy jest szczególny, w tym sensie, że dwie jednostki elektrowni jądrowej Ignalina są przedmiotem zobowiązań wczesnego zamknięcia, uzgodnionych w drodze negocjacji w ramach procesu przystąpienia do Unii Europejskiej. Litwa zobowiązała się do zamknięcia jednostki 1 elektrowni jądrowej Ignalina przed 2005 r. i jednostki 2, najpóźniej dnia 31 grudnia 2009 r. Wspomniane zobowiązania zamknięcia zostały zawarte również w ramach protokołu nr 4 Aktu Przystąpienia, który wszedł w życie dnia 1 maja 2004 r. Zważywszy na dziedzictwo przeszłości i bliskość terminu zamknięcia, Litwa nie mogła sama podolać tej sytuacji. W 2001 r., stworzono specjalnie w tym celu Międzynarodowy Fundusz na likwidację elektrowni Ignalina, zarządzany przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR). Największy udział w zasilaniu tego Funduszu ma Unia Europejska. Dodatkowo, aby uwzględnić wyjątkowy charakter zamknięcia wspomnianego obiektu, Unia, przez wzgląd na solidarność wobec Litwy, zgodziła się na uruchomienie wspólnotowego finansowania w ramach perspektyw finansowych na lata 2007-2013. W tym względzie, należy podkreślić, że Komisja przyjęła dnia 29 września 2004 r. wniosek dotyczący rozporządzenia, mający na celu uruchomienie wspomnianego finansowania.

b) Likwidacja rozłożona w czasie

Cztery Państwa Członkowskie opowiedziały się za strategią likwidacji rozłożonej w czasie. Chodzi o Węgry, Niderlandy, Republikę Czeską i Słowację. Strategia ta zakłada, że nie ma konieczności przewidywania zaraz po zatrzymaniu elektrowni, kwot tak wysokich, jak ma to miejsce przy likwidacji natychmiastowej. Oznacza to, że obiekt zostanie przykryty sarkofagiem na wiele lat, w celu osiągnięcia niższego poziomu radioaktywności. Należy jednak bezwzględnie upewnić się, że wybrany sposób zarządzania pozwala zagwarantować, że zasoby finansowe będą dostępne w odpowiednim momencie i adekwatne do potrzeb.

Elektrownia Bohunice V1 na Słowacji jest również przedmiotem zobowiązania wczesnego zamknięcia, podjętego w drodze negocjacji w ramach procesu rozszerzenia. Jednostki 1 i 2 elektrowni jądrowej będą musiały zostać zamknięte odpowiednio najpóźniej dnia 31 grudnia 2006 r. i najpóźniej dnia 31 grudnia 2008 r. Konsekwencje tego wczesnego zamknięcia zostały rozwiązane w podobny sposób, jak w przypadku Litwy. Stworzono specjalny fundusz międzynarodowy zarządzany przez EBOR, a Unia również zaakceptowała uruchomienie wspólnotowego finansowania w ramach perspektyw finansowych na lata 2007-2013. Dnia 29

września 2004 r., Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia mającego na celu uruchomienie tego finansowania.

Cztery Państwa nie podjęły jeszcze decyzji co do ostatecznej strategii likwidacji. Chodzi o Belgię, Francję, Zjednoczone Królestwo i Szwecję.

3.2 Zarządzanie zasobami finansowymi

a) Zarządzanie zewnętrze

Dziesięć Państw Członkowskich wybrało zewnętrzny sposób zarządzania, to znaczy niezależny od rachunków eksploatującego obiekt jądrowy. Chodzi o Hiszpanię, Finlandię, Węgry, Włochy, Litwę, Niderlandy, Republikę Czeską, Słowację, Słowenię i Szwecję.

Ten typ zarządzania pozwala na większą przejrzystość i prawdopodobnie, daje lepsze gwarancje jeśli chodzi o ostateczne wykorzystanie zasobów finansowych, zwłaszcza w przypadku upadłości eksploatującego.

b) Zarządzanie wewnętrzne

W Niemczech i we Francji, zasoby finansowe przeznaczone na likwidację, zapisane są w formie rezerw w księgowości producentów energii elektrycznej. Ten typ zarządzania pozwala na bardzo elastyczne wykorzystywanie zasobów. Łączy on w jednym podmiocie, w tym wypadku w podmiocie eksploatującym obiekt jądrowy, odpowiedzialność finansową i techniczną.

Ten typ zarządzania nie umożliwia jednak takiej przejrzystości, jak w przypadku zarządzania zewnętrznego. Nie pozwala on z góry zagwarantować, że zasoby będą dostępne w odpowiednim momencie ani, że nie będą one mogły być wykorzystane do celów innych, niż te, do jakich zostały stworzone. Z technicznego punktu widzenia możliwości wykorzystania tych zasobów są bardzo szerokie i mogłyby nawet być podstawą do sprzecznych z konkurencją praktyk na wewnętrznym rynku energii elektrycznej.

c) Inne sposoby zarządzania

Belgia wybrała oryginalne rozwiązanie. Do 2003 r., zasoby finansowe stanowiły część rachunków podmiotu eksploatującego obiekt jądrowy. Od momentu wejścia w życie ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r.², zasoby te pozostają w rachunkach eksploatującego obiekt jądrowy w formie rezerw, w których państwo posiada złotą akcję (ang. „golden share”) pozwalającą mu wnieść weto, jeśli uważa, że zarządzanie może naruszać bezpieczeństwo zasobów.

W przypadku Zjednoczonego Królestwa, istnieją różnice w sytuacji poszczególnych podmiotów eksploatujących obiekt jądrowy. W przypadku BNFL, zasoby finansowe pozostają w rachunkach wewnętrznych, ale są zarządzane w szczególny sposób, różniący się od sposobu prowadzenia ogólnej polityki inwestycji w spółce. Rząd brytyjski przewiduje przekazanie ich wkrótce „Nuclear Decommissioning Authority³”. Dla British Energy sytuacja

² Ustawa dotycząca rezerw stworzonych do celów likwidacji elektrowni jądrowych i na zarządzanie radioaktywnymi substancjami rozszczepialnymi pochodzącymi z elektrowni.

³ Instytucja publiczna zajmująca się wyborem strategii likwidacji w Zjednoczonym Królestwie. NDA powinna rozpocząć funkcjonowanie z dniem 1 kwietnia 2005 r.

jest bardziej złożona ze względu na restrukturyzację firmy. Zostanie stworzony nowy fundusz, w którym udział finansowy będzie miało państwo. Rozwiązanie to będzie jednak musiało jeszcze uzyskać poparcie ze strony władz brytyjskich. Należy podkreślić, że zostało ono już zatwierdzone na szczeblu wspólnotowym.

4. WNIOSKI

Likwidacja elektrowni jądrowych jest kwestią, której znaczenie wzrośnie w przyszłych latach. Można założyć, że do 2025 r. spośród stu pięćdziesięciu reaktorów jądrowych aktualnie eksploatowanych w rozszerzonej Unii Europejskiej, pięćdziesiąt do sześćdziesięciu będzie musiało zostać zlikwidowanych.

Finansowanie likwidacji jest kwestią złożoną, która może być rozpatrywana z różnych punktów widzenia. Głównym celem zasobów finansowych przeznaczonych na likwidację, jest zagwarantowanie, że działania likwidacyjne będą mogły zostać wykonane w odpowiednim momencie, przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego. Likwidacja obiektu, która, z powodu braku odpowiednich zasobów finansowych, nie mogłaby odbyć się we właściwych warunkach mogłaby pociągnąć za sobą poważne skutki radiologiczne. To właśnie z tego powodu Komisja postanowiła rozważyć tę kwestię w ramach rozdziału 3 Traktatu Euratom, dotyczącego ochrony sanitarnej, w swoim wniosku dotyczącym dyrektywy określającej podstawowe obowiązki i ogólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego. Działania dotyczące finansowania likwidacji muszą zostać poddane ocenie zgodnie z Traktatem Euratom; w sytuacji, kiedy nie są one konieczne, ponieważ wykraczają poza cele Traktatu Euratom lub zakłócają, czy też mogą doprowadzić do zakłócenia konkurencji na wspólnym rynku, muszą zostać ocenione w świetle Traktatu WE.

Komisja uważa, że w celu wydania opinii uwzględniającej stopień wykonalności finansowania likwidacji w rozszerzonej Unii potrzebne jest uzyskanie większej ilości informacji od Państw Członkowskich. Zważywszy na różnice sytuacji występujące między Państwami Członkowskimi, należy działać w celu uzyskania dokładniejszych informacji pozwalających na uzyskanie bardziej szczegółowego obrazu tak istotnych elementów, jak sposób obliczania kosztów likwidacji, dostosowanie zgromadzonych zasobów do potrzeb, gwarancja dyspozycyjności zasobów w odpowiednim momencie czy zarządzanie nimi.

Różnice istniejące między Państwami Członkowskimi, można w dużej mierze wyjaśnić czynnikami natury historycznej, dotyczącymi warunków gospodarczych poprzedzających wprowadzenie wewnętrznego rynku energii elektrycznej. Jego powstanie pociągnęło za sobą wzrost zapotrzebowania na przejrzystość i harmonizację w zakresie zarządzania zasobami finansowymi. Niezbędne jest więc uzyskanie bardziej szczegółowych i lepiej uporządkowanych informacji od Państw Członkowskich. Kontakty nawiązane w celu sporządzenia pierwszego raportu będą więc dalej wykorzystywane do stworzenia metodologii pozwalającej na dokonanie stosownych porównań między poszczególnymi Państwami Członkowskimi.

Ta niezbędna praca merytoryczna powinna z czasem pociągnąć za sobą harmonizację metod finansowania likwidacji w Unii Europejskiej. Unia ma obowiązek zagwarantowania, że utworzone zasoby są zarządzane zgodnie z prawem wspólnotowym. Zgodnie z obecnym stanem prawnym, Komisja może interweniować jednorazowo, aby zweryfikować konkretną sytuację. Jej interwencja jest więc reaktywna, a nie proaktywna.

Komisja uważa, że niezbędne jest zdefiniowanie możliwie jak najbardziej odpowiednich środków pozwalających zagwarantować, że zasoby finansowe utworzone na likwidację elektrowni jądrowych, będą dyspozycyjne w odpowiednim momencie, tak aby działania likwidacyjne mogły być przeprowadzone przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego oraz aby zasoby te były zarządzane w sposób całkowicie przejrzysty.

W tym celu oraz w oczekiwaniu przyjęcia przez Radę instrumentów wiążących prawnie w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i zarządzania odpadami radioaktywnymi, Komisja zamierza przedstawić w 2005 r., na podstawie Traktatu Euratom, zalecenie wzywające Państwa Członkowskie do zastosowania środków niezbędnych w celu:

- zagwarantowania, że zasoby finansowe będą tworzone podczas okresu eksploatacji elektrowni jądrowej, aby utrzymać wysoki poziom bezpieczeństwa jądrowego podczas działań likwidacyjnych;
- zagwarantowania, że przydzielone w ten sposób zasoby finansowe będą dostępne oraz odpowiednie do potrzeb, aby sprostać, w odpowiednim momencie, kosztom działań likwidacyjnych;
- zagwarantowania, że zasoby będą używane do celów do jakich zostały stworzone oraz, że będą zarządzane w sposób całkowicie przejrzysty.

ZALĄCZNIK

SYNTHESE PAR ETAT MEMBRE

COUNTRY	MODE OF FUND MANAGEMENT	POSSIBLE USE OF FUNDS	ESTIMATED NEEDS (Future or total) (ie past and future)	AMOUNT PRESENTLY AVAILABLE IN THE FUND	SOURCES OF FUND CONTRIBUTION	REMARKS
LITHUANIA	Centralised (blocked) State Fund independent from plant operator	National fund: Decommissioning and radwaste management related including social consequences IIDSF: decommissioning + consequential measures of early closure.	1 Billion €	69 Million € (2004) in National Fund (11-14 Million € annual contributions) IIDSF: 285M € (1999 prices) for 2004-2006 period.	National Fund: 6 % of Ignalina NPP revenues. IIDSF: EC + other donors,	Also contributions from International Ignalina Decommissioning Support Fund (IIDSF). Late established National Fund and annual contributions to it are insufficient to meet liabilities.
SLOVAKIA	Centralised (blocked) State Fund independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs.	3.6 Billion €	State Fund (active since 1995) 317,94 M € as of 31.03.2004: IBDSF: 90 M € (2004-2006)	a) Contributions from nuclear operators b) Grants from State budget c) Penalties imposed by Nuclear Regulator d) Interest from Fund deposits.	Also contributions from International Bohunice Decommissioning Support Fund (IBDSF) due to the consequences of early closure of units 1 and 2.
SWEDEN	Nuclear Waste Fund (managed by the State) independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs.	63 Billion SEK (2003 price level, 13 billions already spent)	29 billion SEK (beginning of 2003)	Electricity price from nuclear origin	
FINLAND	State Nuclear Waste Management Fund holds and manage funds independent from operator	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs. Contributors are entitled to borrow money from the fund against securities	1.3 Billion € (2004) (future liabilities)	1.3 Billion € (2004) (to cover all future liabilities)	Contributions from nuclear operators plus interest generated by the fund	
SPAIN	State company ENRESA holds and manage fund independent from operators	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	Total 11.5 Billion € (2004 value) Decommissioning of NPPs only: 2.3 Billions € (2004 value)	1.73 Billion € (31/12/2003)	Electricity price	

SLOVENIA	External. Managed by a specific agency	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	1.2 Billion €	Slovenian Fund 104 Million € (end 2003) Croatia shall form its own decommissioning fund	Levy on the produced electricity	Decommissioning and disposal of radwaste and spent fuel is a joint responsibility in equal shares of Slovenia and Croatia
ITALY	External. Managed by a State owned company: SOGIN also responsible for dismantling works		2.6 Billion € (2002) for power reactors plus 630 Million € (2002) for fuel cycle research plants.		Levy on the price of electricity added to the resources accumulated by ENEL and already transferred to the fund	All nuclear plants already permanently shut down and in the process of decommissioning
CZECH REPUBLIC	Dedicated Nuclear Account (NA) managed by the Ministry of Finance. Verification of cost estimates and withdrawal of funds from the NA monitored by State organisation: RAWRA independent from operators	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	860 Million € (1999) for decommissioning only 1550 Million € (1999) for disposal of spent fuel and high level waste		Electricity price	
HUNGARY	Central Nuclear Financial Fund in a dedicated Treasury account, managed by the Hungarian Atomic Energy Authority independent from operators. A Public Agency (PURAM) is responsible for the D & WM activities	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	1.4 Billion € (2003) for decommissioning + 1.7 Billion € (2003) for waste management including disposal	~60 Millions €	Electricity price, contributions from radwaste producers and State central budget	
NETHERLANDS	Funds for waste management transferred under 2002 agreement to the State together with ownership of responsible company COVRA. Operators have to make financial provisions for decommissioning requirements	Decommissioning, spent fuel and radwaste management and disposal related costs	180 Millions € (present value) for spent fuel management and decommissioning of Dodewaard. 145 Million € for dismantling of Borssele 1270 Million € for COVRA fund	120 Million € (Dec. 2001) in Borssele fund Dodewaard fund under review	Contribution from nuclear operators and radwaste producers	Dodewaard out of operation since 1997. Borssele expected to be shut down in 2013

BELGIUM	Before the law of April 2003: Provisions within the books of the electricity producers (i.e. internal) After 11.04.2003: Funds in Nuclear Provision Company (in which the State has a golden share giving the right to veto)	Decommissioning costs. The nuclear provision company can lend up to 75% of the total amount to the nuclear operators at industrial interest rates.	Slightly higher than 12% of investment costs.	By the end of 2003 all past provisions have been transferred to the Nuclear Provision Company. Nuclear operators pay each year a contribution to cover at the end of industrial operation (i.e. at least 40 years) the discounted dismantling costs.	Electricity price.	Recent shifts towards a management of the fund more independent from operators.
UNITED KINGDOM	There are three main nuclear operators: BE (private) and BNFL and UKAEA (public sector). There is not a single common regime for funding. BNFL: Internal not segregated fund but a Nuclear Liabilities Investment Portfolio earmarked for that purpose. BE: Internal independent Nuclear Generation Decommissioning Fund (NGDF). Under a new scheme presently under discussion a Nuclear Decommissioning Authority (NDA) would be responsible for securing the discharge of all public sector liabilities on civil public sector sites (i.e. owned by BNFL and UKAEA). Under a BE's restructuring plan, pending EC approval, the NGDF would be subsumed within new Nuclear Liabilities Fund (NLF).		BE's estimated nuclear liabilities (as of 31.03.2003 discounted at 3% per annum): £ 3.3 Billion for contracted spent fuel liabilities and £ 1.0 Billion for uncontracted spent fuel liabilities. NDA's estimated total undiscounted future expenditure on discharging nuclear liabilities : ~£ 50 Billion (~80% BNFL and 20% UKAEA liability share)	BE contributes around £ 18 Million per annum to the NGDF, which as of 31.03.2003 amounts to £ 334 Million. Under proposed BE's restructuring plan , BE would contribute to the NLF: £ 20 Million a year for the 15 BE reactors(adjusted for inflation); £ 275 Million of new bonds; £ 150,000 per tonne/ U loaded into Sizewell B; and 65% of BE's free cash flow.	Nuclear operators and Government contributions (historic spent fuel liabilities)	Recent shifts towards a management of the funds more independent from operators.

GERMANY	Internal. Contingency reserves in operator's accounts and tax deductible.	No constraints on the allocation of reserves except the due care principle.	25 Billion € (decommissioning costs only) not including research reactors and those inherited from the former GDR.		In tax balance sheet funds for decommissioning accumulated in equal instalments over 25 years and discounted at 5.5%. Radioactive waste management funds constituted in proportion to the generated radwaste and discounted also at 5.5%	
FRANCE	Not separated Internal to the operator. EDF is fully responsible for its management. These provisions are tax deductible.	In addition to decommissioning the provisioned amounts have been used to reduce the company debt and to invest in new assets and to fund dedicated assets (bonds & equity)	Decommissioning cost estimated at 258.86 € (1998) per installed Kw. Decommissioning cost equal to 15% construction costs and discounted at 3%. Provision are calculated for 40 years operation and regularly re-evaluated.	Total provision at the end of 2003 for NPP's decommissioning : 9.4 Billion €. End of fuel cycle provision: 13.9 Billion € (i.e. 10.2 Billion € for reprocessing and 3.7 Billion € for disposal of waste fuel)	Provisions in the operator's (EDF) accounts.	